

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/244/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115215704
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3115215704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: Q., proti žalovanému: G. o zaplatenie 3.547,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.decembra 2016, č.k. 11C/265/2015-102, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti (výrok II.) a v súvisiacej časti o náhrade trov konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 3.046,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 3.046,32 eur od 07.08.2012 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca (pôvodne právny predchodca žalobcu S.) sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3.547,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 07.08.2012 do zaplatenia dôvodiac, že so žalovaným uzavrel jeho právny predchodca dňa 11.06.2009 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol pôžičku v celkovej sume 7.620,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach po 135,76 eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný celkovo 4.498,50 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, preto žalovaného listom zo dňa 24.07.2012 vyzval na úhradu celej dlžnej sumy. Žalovaný do dňa podania žaloby dlžnú sumu neuhradil. V priebehu konania bolo navrhnuté pripustenie zmeny žalobcu, pretože Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 S. postúpil predmetnú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke a všetky s ňou spojené práva žalobcovi. Keďže z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok a jej príloh mal súd preukázané postúpenie predmetnej pohľadávky, uznesením č.k. 11C/265/2015-23 zo dňa 21.07.2016 pripustil zmenu žalobcu. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal na to, že Bod V. a VI. úverovej zmluvy "údaje o požadovanej pôžičke" a "prihláška k poisteniu schopnosti splácať pôžičky" považuje za návrh zmluvy. Uvedené body vypíňal žalovaný dňa 04.06.2009. Bod V. obsahuje nasledovné údaje: žiadanú výšku G. pôžičky - 7.000,- eur, dobu splácania Pôžičky - 60 mesiacov, peňažný ústav (kód banky) a číslo účtu. Bod VII. Úverovej zmluvy doplnila spoločnosť dňa 11.06.2009, avšak v danom bode, ktorý má byť považovaný za prijatie návrhu, boli uvedené iné údaje ako v bode V. úverovej zmluvy a to schválená výška pôžičky - 5.000,- eur, celková suma pôžičky - 7.620,- eur, počet splátok - 60, konečná splatnosť - 60 mesiacov, ročná úroková sadzba - 19,58%, splátka - 105,76 eur, mesačná výška poistenia 8,76 eur, sadzba poistenia - 6,90 %, priemerná hodnota RPMN - 21,67 %. Dané údaje v

bode V. absentujú. Z uvedeného je zrejmé, že jednostranný úkon "návrh zmluvy" zo strany žalobcu (správne žalovaného) a jednostranný úkon "prijatia návrhu" zo strany žalovaného (správne žalobcu) nie sú zhodné. Konanie žalovaného (správne žalobcu) nemožno vzhľadom na vyššie uvedené považovať za prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale za nový návrh. Nakoľko pre úverovú zmluvu je obligatórne stanovená písomná forma a zo strany žalobcu nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu žalovaného má za to, že k platnému uzatvoreniu úverovej zmluvy nedošlo. Úverovú zmluvu považuje za absolútne neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy. Nedodržanie písomnej formy sankcionuje OZ v zmysle § 40 ods. 1 absolútnou neplatnosťou. Uvedený nedostatok spôsobuje absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy o poskytnutí pôžičky, v dôsledku čoho je potrebné nárok žalobcu kvalifikovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehote. Vzniesol tak námietku premlčania. Mal za to, že dojednania v zmluve o pôžičke sú neplatné z dôvodu neurčitosti. Absencia podstatnej zmluvnej náležitosti (údaj o výške poskytnutej pôžičky) spôsobuje nedostatok obligatórnej písomnej formy zmluvy. Poukázal i na to, že pri určení konečnej splatnosti zákon vyžaduje termín, t.j. konkrétny dátum kedy nastane konečná splatnosť. Absentuje i údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Keďže v zmluve o úvere absentuje alebo je uvedená nesprávne aspoň jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.zn. tak takýto úver je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca má nárok iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru. Žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 5.000,- eur a žalovaný uhradil žalobcovi sumu vo výške 4.498,50 eur. Z toho vyplýva, že žalobca tak má platný právny titul len na sumu vo výške 501,5 eur. S poukazom na vyššie uvedené, žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. V doplnení vyjadrenia poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax nadriadeného súdu (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.10.2016). Písomným podaním doručeným súdu dňa 10.11.2016 vzal žalobca návrh späť v časti o zaplatenie sumy 3.046,32 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 8,75% zo sumy 3.046,32 eur od 07.08.2012 do zaplatenia.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že dňa 11.06.2008 uzavrel CC., ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXXX, v zmysle ktorej veriteľ žalovanému poskytol pôžičku 5.000,-eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť veriteľovi v 60 mesačných splátkach po 135,76 eur. V zmluve chýba údaj o dátume zročnosti prvej splátky a dátume zročnosti poslednej splátky, konečná splatnosť je vymedzená slovným spojením "60 mesiacov". V zmluve nie sú uvedené výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 19,58%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 21,67%. Na druhej strane zmluvy sú podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky /ďalej len "podmienky"/, v bode 1.3. ktorých je uvedené, že súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky /ďalej len "VOP"/. V bode 3 je tabuľka, z ktorej sa dá vyčítať, že pri pôžičke vo výške 5.000,- eur, ktorej splácanie je rozvrhnuté na 60 mesačných splátok, predstavuje ročná percentuálna miera nákladov 19,58 %. V bode I. všeobecných obchodných podmienok /ďalej len "VOP"/ (platných od 01.01.2009) je uvedené, že celková suma pôžičky znamená súčet všetkých splátok dohodnutých medzi klientom a spoločnosťou v zmluve. Podľa bodu 6.1. VOP je klient povinný splácať riadne a včas pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo podmienkach alebo VOP. V zmysle bodu 6.2. VOP pokiaľ nie je v splátkovom kalendári, v zmluve, vo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v mesiaci. Podľa bodu 6.3. VOP v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Podľa bodu 6.4. VOP prvá mesačná splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. V bode 13.2 VOP je stanovené, že klient a spoločnosť sú oprávnení zmluvu vypovedať kedykoľvek bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 13.1. vyššie. Z prehľadu splátok a úhrad k zmluve o poskytnutí pôžičky evidenčné č. XXXXXXXX súd zistil, že žalovaný naposledy uhradil splátku splatnú dňa 20.11.2011, nasledujúcu splátku splatnú dňa 20.12.2011 neuhradil. Žalovaný podľa predloženého prehľadu uhradil právnenému predchodcovi žalobcu titulom pôžičky celkovú sumu 4.498,50 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 24.07.2012 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky z dôvodu, že neuhrádzal splátky ani napriek predchádzajúcim upozorneniam právneho predchodcu žalobcu pod následkom podania žaloby na súd. Z fotokópie doručenky vyplýva, že právny predchodca žalobcu upomienku zaslal na adresu žalovaného uvedenú v zmluve, pričom tento ju prevzal dňa 03.08.2012.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 657, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 111 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 2 písm. g/, i/, § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 11.06.2009 v zmysle § 657 Obchodného zákonníka. Časť zmluvných práv a povinností bola upravená vo všeobecných obchodných podmienkach. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku v sume 5.000,- eur (v zmluve uvedená ako schválená výška pôžičky), ktorú skutočnosť žalovaný nepopieral. Žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku spolu s odplatom (v podobe úroku) zaplatením 60 mesačných splátok po 135,76 eur. Súd mal za to, že zmluva je platná, obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, keďže právny predchodca žalobcu poskytol peňažnú pôžičku žalovanému, ktorý sa zaviazal veriteľovi požičané peniaze vrátiť navýšené o dohodnutý úrok z pôžičky. V bode 1 VOP definície je vysvetlené, že celková suma pôžičky znamená súčet všetkých splátok dohodnutých medzi klientom a spoločnosťou v zmluve. Preto neobstojí námietka žalovaného, že suma pôžičky bola uvedená neurčito, nezrozumiteľne. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní tovarov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jej označenia v zmluve. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Skutočnosť, žeby sa na zmluvu nemal vzťahovať zákon č. 258/2001 Z.z. neuvádzal ani žalobca. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o pôžičke, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa S. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Zákon č. 258/2001 Z.z. vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V tomto smere súd považuje za nedostatočný údaj v zmluve o konečnej splatnosti vymedzený slovným spojením "konečná splatnosť 60 mesiacov". Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). V zmluve absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 258/2001 Z.z. V zmluve je uvedené, že celková výška mesačnej splátky je 135,76 eur, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejme, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Literu zákona v tomto smere nenapĺňa ani ustanovenie bodu 6.3. VOP, podľa ktorého v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Dodávateľ, ktorý pripravuje text spotrebiteľských zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 4 ods. 3 veta druhá Zákona č. 258/2001 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného práva. Súd však musel skúmať premlčanie práva v danej veci aj ex offa. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.5.2014, bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na text citovaného ustanovenia je za použitia gramatického výkladu zrejme, že ide o právnu normu procesnej povahy, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia a keďže bola účinná v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ju musel použiť. Účelom inštitútu premlčania je

pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabránili stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o pôžičke, ktorá je ako zmluvný typ upravená v Občianskom zákonníku a zároveň je spotrebiteľskou zmluvou, námietka premlčania bola posúdená podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Akékoľvek ustanovenia VOP, v zmysle ktorých sa zmluva o pôžičke a vzťahy na základe nej vzniknuté majú riadiť Obchodným zákonníkom je absolútne neplatné pre rozpor s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na premlčanie nároku z typicky občianskoprávneho vzťahu sa má vzťahovať Občiansky zákonník ako základný kódex súkromného práva, ktorý má vlastnú úpravu premlčania, a tá je pre spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany výhodnejšia než ustanovenia o premlčaní obsiahnuté v Obchodnom zákonníku. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd potom zastáva názor, že vzhľadom na účel inštitútu premlčania dlhšia premlčacia doba v zmysle Obchodného zákonníka /4 ročná/ zhoršuje postavenie spotrebiteľa v pozícii dlžníka, pretože predlžuje stav právnej neistoty spotrebiteľa, keď podľa Občianskeho zákonníka je premlčacia doba na uplatnenie nesplatenej pôžičky kratšia, a to 3 ročná. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že splátky pôžičky boli splatné vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a prvá splátka bola splatná v mesiaci nasledujúcom po uzavretí zmluvy. Keďže zmluva bola uzavretá dňa 11.06.2009, zročnosť prvej splátky nastala 20.07.2009 a pokiaľ by nedošlo k predčasnému ukončeniu zmluvy, zročnosť poslednej splátky by pripadla na 20.7.2014. V danom prípade však z listín vyplýva, že zmluva bola predčasne ukončená, a to listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.04.2012, v ktorom žalovaného vyzval po predchádzajúcich upozorneniach na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo z dôvodu porušenia zmluvných povinností. Súd mal za to, že medzi zmluvnými stranami bolo dojednané právo veriteľa zosplatiť pôžičku (v bode 13.2. VOP) postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že pred zaslaním tohto listu bol žalovaný v omeškaní so splátkou pôžičky zročnou dňa 20.12.2011 viac ako tri mesiace a v liste sa uvádza, že žalovanému boli bezvýsledne zasielané predchádzajúce upozornenia. Preto právny predchodca žalobcu oprávnené zosplatiť pôžičku listom zo dňa 27.04.2012. Na premlčanie je potrebné použiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročnú premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zmena v osobe veriteľa nemá podľa § 111 Občianskeho zákonníka vplyv na plynutie premlčacej doby. Keďže sa pre nesplnenie splátky zročnej dňa 20.12.2011 stal zročným celý dlh, podľa § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t.j. dňa 20.12.2011, ktorá plynula bez prerušenia a uplynula dňa 20.12.2014. Žaloba bola na súde podaná dňa 10.07.2015, teda po uplynutí premlčacej doby. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd výrokom I. konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 3.046,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 3.046,32 eur od 07.08.2012 do zaplatenia podľa § 145 CSP, pretože žalobca pred začatím pojednávania v tejto časti vzal žalobu späť.

5. V konečnom dôsledku za aplikácie ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % dôvodiac, že žalovaný bol v konaní úspešný, pričom v časti v ktorej zbral žalobca žalobu späť žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Preto súd rozhodol, že žalovaný má podľa §§ 255 ods.1,2, 256 ods.1 CSP proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % celkových trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, a to v jeho zamietajúcej časti, ako aj v súvisiacej časti o náhrade trov konania medzi stranami sporu (výroky II. a III.), navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že žalobnému návrhu bude vyhovené, prípadne navrhoval zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že uplatnil tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 82,13 eur. Uplatňujúc dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne závery) namietal správnosť posúdenia uplatneného nároku ako premlčaného. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie vychádzal z nepreukázaných údajov, a to z dátumu poslednej neuhradenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Tento údaj však nemožno stotožňovať s ukončením zmluvy, resp. vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Ukončenie zmluvy tak bolo posúdené nesprávne. Vychádzajúc z ust. § 565 Občianskeho zákonníka pri plnení v splátkach vzniká veriteľovi právo na

zosplatnenie celého dlhu len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktoré oprávnenie ak veriteľ nevyužije, plynie premlčacia doba pre každú splátku samostatne, pričom ak následne svoje právo zosplatniť úver využije, premlčacia doba všetkých splátok do budúca začne plynúť od splatnosti tejto ďalšej nesplnenej splátky. Vychádzajúc z ust. § 103 OZ, ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa ročným celý dlh a veriteľ môže žiadať o zaplatenie pohľadávky. Uvedené sa však viaže na oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru, ktoré právo možno využiť iba do ročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto právo nevyužije, prestane dňom ročnosti najbližšej nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Listom zo dňa 24.07.2012 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy do 3 dní od jej doručenia, ktorý list prevzal žalovaný dňa 03.08.2012. Poskytnutá lehota uplynula dňa 06.08.2012, pričom dňom nasledujúcim, teda dňom 07.08.2012 došlo k splatnosti celej dlžnej sumy, od ktorého dátumu je potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby. Keďže žaloba bola podaná dňa 10.07.2015, premlčacia doba neuplynula. Žalobca si nemohol svoj nárok uplatniť skôr. Na podporu svojho názoru poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2008 sp. zn. 4Cdo 146/2008.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť a súčasne uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne tak po stránke právnej, ako aj skutkovej, so závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožňuje a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za v celom rozsahu dostatočné. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tzn. k jeho zosplatneniu. Zákon jasným spôsobom uvádza, že ak veriteľ využil právo v zmysle § 565 OZ, premlčacia doba začne plynúť odo dňa ročnosti nesplnenej splátky, teda začína plynúť nejaký čas pred tým, než veriteľ úver zosplatní, ktorý čas je stanovený minimálne na 3 mesiace späťne od momentu zosplatnenia, keďže nárok podľa § 565 OZ môže veriteľ uplatniť, len ak je dlžník v omeškaní so zaplatením splátky po dobu aspoň 3 mesiacov (§ 53 ods. 9 OZ). Touto nesplnenou splátkou, ktorú uvádza ust. § 103 OZ je myslená tá splátka, s ktorou je dlžník v omeškaní aspoň po dobu 3 mesiacov, čo je súčasne tou splátkou, od ročnosti ktorej, začína plynúť premlčacia doba. Na podporu ním prezentovaného právneho názoru v tomto smere poukázal na závery rozsudku Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 6Co/188/2016 zo dňa 28.02.2017, ktorý v prílohe tiež priložil. Vychádzajúc tiež z jeho záverov (bod 28 odôvodnenia rozsudku) uviedol, že pred zosplatnením bol žalovaný v omeškaní so splátkou ročnou dňa 20.12.2011 viac ako 3 mesiace a pokiaľ bola žaloba na súd podaná dňa 10.07.2015, premlčacia doba začala plynúť dňa 20.12.2011 a nárok žalobcu je premlčaný v dôsledku uplynutia 3 ročnej objektívnej premlčacej doby, čo pri vznesenej námietke premlčania znamená, že súd žalobcovi právo priznať nemohol (§ 100 ods. 1 OZ). Stanovenie počiatku plynutia premlčacej doby súdom prvej inštancie je tak v celom rozsahu správne a zákonné. Ak by premlčacia doba mala plynúť až od samotného zosplatnenia, potom veriteľ subjektívne určuje začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby tým, že úver zosplatní, ktorý začiatok premlčacej doby má byť podľa názoru žalovaného vždy postavený na objektívnych okolnostiach. Veriteľ nemôže určovať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, resp. nemôže byť v jeho rézii rozhodnúť sa, kedy táto začne plynúť. Zákon určuje v tejto súvislosti určité mantinely, ktoré sú premietnuté do ustanovenia § 103 OZ. Pokiaľ by mal byť správny názor, že pri vyhlásení okamžitej splatnosti plynie premlčacia doba odo dňa, kedy veriteľ toto právo využil, potom by to vo svojich dôsledkoch znamenalo, že veriteľ môže vyhlásiť okamžitú splatnosť celého úveru vrátane aj tých splátok, ktoré by inak boli premlčané, pričom práve tejto situácii podľa jeho názoru má zamedziť ust. § 103 OZ.

8. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s

uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach (výroky II. a III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej - zastavujúcej časti (výrok I.) nepreskúmal, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania dotknutá nebola.

13. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

14. Posúdením obsahu odvolania považoval odvolací súd za podstatnú odvolaciu námietku žalobcu, a to jeho tvrdenia o tom, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku premlčania uplatneného nároku, nesprávnosť ktorých právnych záverov, viedla k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, čím žalobca uplatnil dôvod na odvolanie, uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

15. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

16. Vyššie uvedenú odvolaciu námietku žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď za aplikácie ust. § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku a rovnako správne rozhodol tiež o náhrade trov konania medzi stranami sporu, keď za aplikácie ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

18. Súd prvej inštancie predovšetkým správne posúdil, že žalobou uplatnený nárok má pôvod v spotrebiteľskom vzťahu, založenom zmluvou uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 11.06.2009, na ktorú dopadajú normy spotrebiteľského práva (§ 52 a nasl. OZ).

19. Pre dané majetkové právo platí všeobecná trojročná premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka) tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie s tým, že správne tiež posudzoval premlčanie práva podľa § 103 Občianskeho zákonníka v spojitosti s ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ako to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Pri plnení dohodnutom v splátkach platí, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka samostatne. Deň zročnosti jednotlivých splátok vyplýva z dohody účastníkov o splátkach, ktorá je súčasťou zmluvy a od tohto stanoveného dňa splatnosti jednotlivých splátok úveru začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok. Dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach umožňuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala zročnou. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi a dlžníkovi dohodnúť, že ak dlžník nesplní niektorú splátku úveru, tak sa stane zročným celý dlh a veriteľ môže žiadať dlžníka o zaplatenie celého dlhu vzniknutého zo zmluvy o úvere. Bez dohody veriteľ toto právo nemá. Veriteľ si však môže toto svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu voči dlžníkovi, uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi si neuplatní právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu a jednotlivé splátky sa opäť začnú premlčovať samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Dňom nesplnenia tejto splátky začne nanovo plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu za predpokladu, ak veriteľ aktívne využije svoje právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, t. j. zosplatniť celý zvyšok nesplateného úveru.

24. Ako bolo už uvedené vyššie, súd prvej inštancie správne pri posudzovaní premlčania vychádzal z výkladu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého vyhlásením predčasnej splatnosti začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala. Pri využití práva zosplatnenia je zároveň potrebné rešpektovať ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré modifikuje ustanovenie § 565 v spotrebiteľských vzťahoch (vyžadované až 3-mesačné omeškanie s nesplnenou splátkou ku dňu zosplatnenia).

25. Žaloba v posudzovanej veci bola podaná dňa 10.07.2015. Pre dané majetkové právo platí všeobecná trojročná premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka) t.j. všetky splátky splatné do 10.07.2012 sú premlčané.

26. Právo veriteľa zosplatniť dlh bolo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dohodnuté v bode 13.2 VOP, ktorá skutočnosť spornou medzi stranami nebola. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný bol pred zosplatnením dlhu v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.12.2011 viac ako tri mesiace. Ak veriteľ využije svoje právo vyplývajúce mu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka a oznámi dlžníkovi, že trvá na zaplatení celej pohľadávky tak, ako tomu bolo aj v danej veci, keďže veriteľ preukázateľne vyzval dlžníka na jednorazovú okamžitú úhradu všetkých splátok listom zo dňa 27.04.2012, potom premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie nie od okamihu doručenia oznámenia, alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Keďže žalobca mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, splatnosťou splátky splatnej 20.12.2011 začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného zo zmluvy uplatnil žalobou podanou na súde dňa 10.07.2015, je pohľadávka žalobcu premlčaná.

27. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania, tak nebolo možné považovať za opodstatnené.

28. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej, za súčasného záveru o vecnej správnosti rozhodnutia tiež v jeho súvisiacej časti o náhrade trov konania medzi stranami sporu je správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutých častiach

(výroky II. a III.) potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

29. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu jeho plného úspechu v odvolacom konaní.

30. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).